

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Nădejdea plugarului.

Cine a trecut prin satele noastre românești acum în fața sfintelor sărbători și a stat de vorbă cu bunii noștri săteni, a văzut de bună seamă că plugarul toată nădejdea și-o pune în bunul Dumnezeu. A văzut săteni ieșind la lucrul câmpului, cum își așezau plugurile în brazdă căutând spre ceriu, parecă ar fi voit să zică cu psalmistul care spune că „de nu va zidi Domnul casa, în deșert se trudesc cei ce lucră la ea”; adevădat de nu va binecuvânta Dumnezeu truda noastră în deșert ne ostenim. Și aievea, ceriul și de astădată și-a ascuns toată mila lui față de osteneala plugarului și l-a lăsat, până în clipa din urmă, să simtă din greu ceea ce prea bine știa el, că altă nădejde nu putem să avem decât la bunul Dumnezeu. Nu a fost destulă iarna aceasta seacă, fără zăpadă; să mai vie și primăvara fără ploi, apoi ne seacă toate izvoarele, se opăresc holdele și iarba se uscă, fânul ce puțin ne-a rămas pentru arat, e pe gătate și apoi ne stau vitele să piară de foame. Câte rugăciuni, câte suspinuri va fi îndreptat plugarul nostru către ceriuri, numai ca să înmoaie dreptatea dumnezeiască, care ne ceartă cu dreptate, să stoarcă milă, nu pentru păcatele noastre, cari sunt vrednice de pedeapsă ei pentru copiii nevinovați și pentru ființele necuvântătoare, cari își cer hrana lor. Și iată că nădejdea lui n'a fost zadarnică. Ceriul s'a arătat milostiv și a trimis o ploaie mănoasă, care a înviorat toată câmpia, a udat din belșug brazdele stropite numai cu picuri de sudori și a vărsat viață nouă în toată făptura.

Încă odată s'au adevărit cuvintele vecinic adevărate ale Psalmistului „ori în ce zi te-am chemat m'ai auzit”, căci credincios este Domnul, își ține cuvântul dat. Și scrie tot la același Psalmist: „striga-va către mine și-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în năcaz”, ne ascultă Dumnezeu și ne implinește cererea, dar așteaptă să fie rugat, să cunoaștem neputința noastră și să ne smerim în fața Sfintei Sale căci „celor mândri li-se

împotrivesc Dumnezeu, iar celor smeriți le dă darul său” zice înțeleptul.

Nici când nu simți așa de tare, ce puțin ești pe lume, decât în fața marilor puteri ale naturii. A iscodit mintea omenească fel și fel de lucruri nemai pomenite în vechime, trenuri cari te duc cu iuteala fulgerului, vapoare cari taie valurile mărilor ca niște bălauri din povești, aeroplane, cari în câteva ceasuri te trec peste țări și mări; ce să mai zicem apoi despre telegrafia fără fir, prin care poți vorbi de aci în America; te pun în uimire și-ți vine să crezi pe o clipă, că omul e stăpân deplin peste puterile naturii și nu mai are lipsă de nici un ajutor.

Dacă cetim însă gazetele, cari ne aduc știri îngrozitoare de întâmplări din călătorie, vedem că toate acestea unelte, iscodite cu atâta măiestrie de mintea omenească, sunt numai niște jucării în mâna marilor puteri din natură. Trenul se prăvale când ți-e lumea mai dragă, iar cu vaporul uriaș de pe mare se joacă apa oceanului ca cu o coajă de nucă, de în toată clipa e cât pe aci să se scufunde în adâncul mării. De aceea e vorba unui vechiu înțelept: „Cine nu se știe ruga lui Dumnezeu, să meargă la mare”.

Același lucru îl putem spune și despre toată viața plugarului dela sate. Cine nu se știe ruga lui Dumnezeu, să prindă de coarnele plugului. Acolo sub cerul liber înveți cumințenie, înveți frica lui Dumnezeu, căci „începutul înțelepciunii este frica lui Dumnezeu”, zice iarăși înțeleptul. Toată osteneala plugarului, toată recoalta pământului e în mâna unei puteri mai mari, în fața căreia stăm neputincioși ca niște copii nepricepuți. De aceea e bine ca toată nădejdea noastră să o punem în Dzeu, care este „nădejdea tuturor marginilor pământului” precum se spune în cărțile bisericești, care dă hrană la toată făptura și nu ne ceartă după cum ar cere dreptatea, ci face cu noi după mila și bunătatea sa nemărginită.

Cum stă lumea și țara.

In Bulgaria încă nu-i liniște.

După fărâdelegea săvârșită de bolșevici în sărbătorile Paștilor — abia acum se desmățește lumea din spaima în care i-a băgat groaznică nenorocire dela biserica din Sofia. Bolșevicii ruși și bulgari credeau că și-au ajuns ținta. Voiau să răstoarne stăpânirea de acum a Bulgariei, iar în locul ei să aducă și în Bulgaria raiul bolșevic, după chipul și asemănarea celui rusesc.

Guvernul bulgar însă a luat măsuri de pază în toate părțile țării și cu ajutorul armatei a potolit orice încercare de revoluție a comunistilor bulgari. Pe capii bolșevicilor i-a prins și fără multă vorbă le-a făcut judecata.

Cu toate astea încă nu e liniște deplină. Armata nu e așa de număroasă, ca la vreme de primejdie să poată înăbuși pe răsculați. De aceea guvernul bulgar a cerut marilor Puteri, să-i îngăduie să-și înărească armata, ca să poată să păzească liniștea și ordinea în cuprinsul țării. Guvernul lui Tzankoff și-a asigurat sprijinul armatei și acum crede că în scurtă vreme în țară va fi iară rânduială și liniște ca și mai înainte.

Cine-i președintele Germaniei?

Duminecă în 26 Aprilie au avut loc alegerile pentru președinția republicii nemțești. Până la încheierea gazetei încă n'am primit știrea despre alegerea președintelui. Dintre cei trei candidați la președinție cei cu mai mulți sorți de izbândă sunt generalul Hindenburg și doctorul Marx. Al treilea e candidatul comunistilor (al bolșevicilor germani), care însă nu trage nădejde de învingere și nici nu cutează să-și măsoare puterile cu ceilalți doi.

Se crede că doctorul Marx va fi ales cu mai multe voturi decât Hindenburg, pe care-l vreau numai îmbogățit de război și oamenii »Kaiserului«. Doctorul Marx e iubit de popor pentru dragostea lui de pace. Sub cărmuirea lui de patru ani Germania va trăi iarăși în pace și frăție cu celelalte popoare — spre binele și fericirea poporului german. Dacă vă învinge Hindenburg pacea lumii va fi din nou amenințată. Oamenii kaiserului își vor scoate din nou capul și vor cerca să aducă din nou împărăția. Vom vedea ce va mai fi.

Ce se petrece în Franța?

Noul guvern a lui Painlevé s'a înfățișat înaintea Parlamentului care i-a votat

Incredere cu mare însuflețire. Ministrul afacerilor streine, dl Briand a arătat ce politică urmărește Franța în legătură cu celelalte țări streine, iar ministrul de finanțe a arătat planul de refacere al țării cu ajutorul unui nou plan de lege financiară.

Lumea se arată cu mare încredere față de noul guvern și leagă mari nădejdi de dânsul.

Președinte al Parlamentului a fost ales Herriot, fostul primministru. Guvernul lui Painlevé se sprijinește tot pe vechiul parlament a lui Herriot. Cum va fi primit la Senat unde are mulți dușmani — încă nu știm, căci până acum noul guvern nu s'a înfățișat și la Senat.

Mai nou.

Hindenburg președinte al Germaniei.

La încheierea foii ne vine știrea, că Hindenburg a fost ales președinte cu 14 milioane și jumătate de voturi. Doctorul Marx a avut 13 milioane și jumătate de voturi, iar candidatul comuniștilor a avut 1 milion și jumătate.

Hindenburg e omul credincios al kaiserului și nădejdea naționaliștilor germani. Alegerea lui ca președinte al republicii nemțești e un pas însemnat către reinvierea răposatei împărății.

Marii aliați și micile popoare eliberate vor veghea însă toți pașii noului președinte și la vreme de lipsă îl vor scutura binișor din visuri.

Zilele următoare vom ști mai lămurit ce păreri au țările aliate despre alegerea lui Hindenburg. Orice gânduri vor avea nemții lui Hindenburg, marii aliați nu vor mai îngădui trufășilor nemți să mai tulbure vre'odată pacea lumii câștigată cu multă jertfă de sânge omenesc.

Atunci își vor cunoaște lungul nasului și se vor trezi din visuri!

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“

Grăunțe sufletești.

Nu vă împotriviți harului dumnezeesc*)!

Fericit omul, care primește harul lui Dumnezeu și nu i-se împotrivesc. Acela va primi și mai multe haruri dela Dumnezeu, căci spune domnul la Mateiu (25, 28—29) „*Luati dară dela el (dela servitorul care a ascuns talantul) talantul și-l dați celui care are zece talanți, căci tot celui ce are, i-se va da și-i va prisosi; iară dela celce nu are și ce are se va lua dela dânsul*“.

Nefericit în schimb celce se împotrivesc harului; acela i-se potrivesc cuvintele îndreptate de către Mântuitorul slugii celei netrebnice, care a ascuns talantul: „*Și pe sluga cea netrebnică aruncați-o întru întunerecul cel mai din afară, acolo va fi plângere și crâșnirea dinților*, (Mateiu 25, 30) și cuvintele rostiute de acelaș Mântuitor cetății Ierusalimului, care s'a împotrivit harului dumnezeesc: „*De ai fi priceput și tu, întru această zi a ta cele ce sunt spre pacea ta! Iară acum s'au ascuns dela ochii tăi. Căci vor veni zile asupra ta și vor pune ordămașii tăi șant împrejurul tău, și te vor face asemenea cu pământul, și pe filii tăi întru tine, și nu vor lăsa întru tine piatră pe piatră, pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale*“ (Luca 19, 42—44). Iară în anul 79 după nașterea Domnului prorocia Domnului Hristos s'a împlinit din cuvânt în cuvânt, pentru că Romanii au impresurat Ierusalimul și l-au

*) Incepând cu numărul de față citatele pe cari le folosim în „Grăunțe sufletești“ le vom lua din „Noul Testament“ al Păr. canonic Dr. Ioan Bălan, iară cele din Vechiul Testament tot din traducerea nemuritorului Samoilă Clain, până atunci când vom fi în fericița situație de a avea și Vechiul Testament în traducerea Păr. Bălan, ceace nădăjduim că se va întâmpla în viitorul cel mai apropiat.

dărâmat de tot, ba până și pământul pe care zăcea l-au arat, așa că de fapt n-a rămas piatră pe piatră.

Durere însă că cei mai mulți oameni nu bagă de seamă și nu iau în serios multele avertismonieri ale Domnului, date mai cu seamă cu prilejul nenorocirilor, a înmormântărilor, a marilor sărbători, a împărțirii cu sfințele sacramente, ci trăiesc ca și cum n'ar fi altă viață, ci cu moartea s'ar găta totul. Iată pentru ce nu putem îndestul înfiera urita datină a poporului nostru de a cere ca preoții să-i laude la înmormântări în predicile lor, și ca după înmormântări să țină pomenile, cari n'au nici un rost. Mai bine ar fi dacă la înmormântări li s'ar ținea predici, din cari să se convingă despre deșertăciunea lumii acesteia și apoi să se gândească la lumea cealaltă.

Oamenii zilelor noastre însă sunt surzi la toate îndemnulurile bisericii. Asemenea sunt ei jidovilor de pe vremea Mântuitorului, cărora cu drept cuvânt le-a putut zice sfântul și înțaiul mucenic Ștefan: „*Iari la cerbice și ne-tăiași împrejur la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Spiritului Sfânt, precum părinții noștri, și voi*“ (Faptele apostolilor 7, 51). Nu ați văzut ce face faurul? El bate fierul până e fierbinte și roșu, căci altfel nu poate face din el nimica. Să nu facem și noi asemenea jidovilor cărora le-a fost lene să adune mana, pe când se aflau în pustie, în schimb după răsăritul soarelui au aflat-o topită. Oamenii de astăzi încunjură toate prilejurile, unde Dumnezeu vrea să le vorbească la inimă: nu merg la biserică, dela predică ies afară, nu se spovedesc decât odată la an și atunci tocmai când preotul este mai cuprins cu lucrul și nu-i poate îndrepta la o viață mai cinstită. Și aceasta o fac, fiindcă nu vreau să se lase de răutate și nu vreau să începă îndreptarea vieții. Dar aceștia o să o pățească asemenea cerbului, care n'a fugit nici la auzul celei dintâi nici la a celei de a doua pușcături, iar la a treia a căzut mort. Vor păți-o asemenea Domnișoarei din întâmplarea următoare:

O Domnișoară dintr'o veche viță boierească locuia singură într'un castel foarte frumos, fiindcă îi muriră părinții. Într'una din zile veni la ea fata unui zidar sărac și o rugă să

Foia „UNIRII POPORULUI“

O PATIMĂ.

De zece ani moșneagul și baba lui trăesc singuri în căsuța de bărne. Cât țin zilele lucrătoare, în casa bătrânilor e pace și bună înțelegere. Dar când se apropie Dumineca sau vr'un praznic, baba caută cearta cu lumânarea. Moșneagul tace; clătină din cap, și păcăe din luleaua scurtă și afumată. Sâmbătă seara nu-i bun răzetul, nu se închide bine porțița, de-o tot deschid căinii satului. Sâmbătă seara nu-s lemne cum se cade pentru foc, sburdă vițelul prin grădină, printre legumi, nu-i un crișar pentru sare. Și bătrâna se poartă amărâtă prin curte, prin casă, cu mâinile în șoldurile plecate, și zice: „Vai Mitule, Mitule! Și umbletul ei din potolit cumu-i peste săptămână, se face tot mai iute, de parcă stă s'o doboare un vânt nevăzut când la dreapta, când la stânga. Trece pe la vreascuri prin grădină, pe la vițel, oftând mereu și zicând: „Ce mai om, ce mai om! Și vreascurile-s tot așa de uscate ca și peste săptămână, porțița se închide tot așa de bine, și vițelul de scapă în grădină, e că-l lasă anume baba. Și când moșul e de trei crișari de sare, bătrâna-i aruncă, și zice: „Cu atâta să cumpăr! Și de zece ani n'a cumpărat sare decât de câte trei bani.

Sâmbătă seara baba găta cina târziu, după

ce blastămă de multe ori focul și apa și vântul. Focul, pentru că s'aprinde în silă: trei chibrite până dă flacăra; apa, că e departe fantâna; vântul, că-i aduce fumul în ochi de-o ustură ochii. Se blastămă pentru că-i ciudă pe moșneag. El șade pe un scaunel și păcăe din drăcia lui, nu-i atâță focul, nu-i aduce apă, și stă nepăsător la durerile bătrâni. Si Sâmbătă seara, până gătește cina, baba se gândește cu plăcere cât i-o fi de greu moșneagului, după ce va muri ea.

Cu silă inghite, Sâmbătă seara, trei bucături. Nu poate mânca; i-se pune un nod în piept de i'l astupă. Si, o roade mereu la inimă, când îl vede pe moșneag cum soarbe de cu poftă. Și-i pare că nu se mai satură: „Uf, zice ea, cum poate un om să mănecă atâta“.

Moșneagul tot tace, dar de-i iasa bătrâna cu vorba asta în față, pune lingura de lemn pe masă, privește la babă încruntat și-i zice:

— Tu muiere vezi-ți de treabă. Măncă și tu!

— Da eu nu pot.

— Dacă nu poți, tacă-ți fleanca.

Și-i tace. Baba se ridică dela masă, își târăe oismele grele peste prag și iasă în curte.

Și se gândește: ieri seară, alaltă seară am mâncat și eu la cină. Săptămâna întregă moșul a fost om de omenie; ș'am trăit în pace. Iar acum mă tulbură cu venin.

Seara, în zilele lucrătoare, cei doi bătrâni își zic deodată ocinașile. Se apleacă înaintea icoanei s. Niculae, și multă vreme s'aude un

mormăit ciudat în întunerecul casei. Povestesc rar, până târziu, că nu prea au parte de somn.

Sâmbătă seara baba se culcă fără ocinașă. Se lăsă gemând în păcelul de lângă sobă. Moșul o aude cum geme, deschide încet ușa și iasă în curte. După ce-și tumează luleaua, își descopie capul, privește la stele și începe: „Doamne Isuse Hristoase Dumnezeu nostru! Și-și isprăvește ocinașile în curte. Intră apoi, se culcă pe ladă, și baba lui tot mai geme.

— Ce ai tu muiere? o întrebă târziu.

— Mă doare capul. Văleo, cum mă doare capul.

— Te doare-un drac. Vezi-ți de somn, și lasă-mă să dorm.

Sâmbătă seara, baba are regulat durere de cap. Asta o prea știe moșneagul. Și mai știe că dimineața, Duminecă dimineața, baba e bolnavă în toată legea.

La biserică toacă des de dimineață, Dumineca și în sărbători. Moșul se scoală de vreme, se îmbracă de praznic și când trag clopotele mai întâi, deschide ușa.

Atunci, din păcel, în toată Dumineca dimineața, bătrâna începe: „Văleo, văleo! Mitule stai acasă! nu te duce. Că până vii mă așii până. Văleo, ce tăctari. Ca limbi de săbiu! Și geme și geme.

Moșneagul se oprește pe o clipă în ușă. — Tu muiere vezi de te scoală și vino la biserică.

vină până la tatăl ei, care zace pe patul morții pentru că are să-i împărtășească ceva lucru foarte mare. Domnișoara și-a zis: Ce mi-ar putea mie spune un biet de zidar! — și nu s'a dus. După câteva minute vine din nou fata zidarului și de astădată îi spune că pentruce a chemat-o tatăl său, și anume are să-i împărtășească locul unde a ascuns mama Domnișoarei o mare comoară. Domnișoara a sburat acuma numai decât la zidarul, dar, l-a găsit deja mort. A dărâmat mai multe ziduri, dară comoara n'a găsit-o. — Așa o vor păți și oamenii de astăzi: ei nu ascultă de chemarea lui Dumnezeu, iar când va fi prea târziu ar dărâma toate zidurile lor ca să afle comoara harului dumnezeesc, dar nu o vor mai putea afla. Va fi prea târziu.

Părintele Iuliu.

Boală, sau puterea diavolului?

— Intâmplări șoade cu o fetiță din Bucovina. —

Înainte cu 3 luni, într-o zi de Marți a venit la muierea Ileana Zugan, de 34 ani, din comuna Talpa, de lângă orașul Mihăileni (Bucovina), un flăcău din satul Buhaiu trimis de mama nevastei, care este o bătrână de peste 100 de ani, spunând că ea, fiind bătrână și găsându-se pe moarte, dorește să vadă pe nepoata Eleonora, care este de 13 ani. Copila s'a și dus, dar cât ce a sosit la bunică-sa, a început să fie foarte tristă și să vorbească singură. Iar într-una din zile casa bunicei a început să fie aruncată din toate părțile cu petrii, cu cartofi; au început să joace lingurile pe masă, a se sparge vasele, a se stânge focul în cuptoare și alte multe mirozenii. Bunică-sa, văzând că de 2 săptămâni, de când este nepoată-sa la ea, mirozeniile acestea nu mai încetează, a trimis-o pe copilă acasă. Venind acasă ea i-a povestit mamei sale, că la bunică-sa a văzut multe mirozenii: o oală plină cu lapte, care stătea pe vatră, a plesnit în mii de bucăți fără ca cineva să se atingă de ea; o strahină plină de ouă, ce se găsea pe fereastră, s'a ridicat singură, plutind în aer, iar apoi a căzut cu putere la pământ.

La 3 zile după ce a sosit acasă copilă, pe când se găseau cu toții acasă, a început un

adevărat bombardament cu pietrii. Sburau pietrele asupra celor din casă, — că de unde de unde nu, nu vedea nimenea — fără ca cineva să fi fost în jurul casei. A doua zi mamă-sa a trimis copila într'un sat vecin, ca să-i aducă petrolu. La întoarcere copila i-a povestit plângând, că la marginea satului a fost întâmpinată de o ploaie de pietrii, fără să fi văzut pe nimeni.

La vecini.

Mamă-sa speriată și-a trimis copila în vecini, dar și aici s'au întâmplat aceleași pozne: aruncare de pietrii, spargerea vaselor, stângerea focului, șuerături, miorlăituri, putori, jucarea lingurilor, cuțitelor și furcuțelor și altele multe. Vecinii speriați au adus copila acasă, dar cât ce a sosit biata acasă și s'a așezat pe laviță, deodată a început a se arunca asupra tată-so o ploaie de cartofi, nimerindu-l pe tot trupul, cu toate că în clipita aceea ei n-aveau în casă nici un sânțur cartof.

La preotul satului.

Au dus-o la preotul satului, bătrânul de 70 de ani I. Măcărescu, care zace bolnav în pat. Acesta a început să-i cetească, dar în clipita aceea o oală de fier ce se găsea atârnată într'o odaie vecină s'a rostogolit cu putere la pământ, fără ca cineva să fi umblat în odaie. Și apoi s'au spart toate geamurile dinlăuntru ale ferestrelor, spărgându-se în zeci de bucăți, fără de a se fi atins cineva de ele.

La mănăstire.

Preotul i-a îndrumat să ducă copila la mănăstirea sfântului Ioan celui Nou din Suceava Bucovinei și acolo să se atingă de moaștele sfântului. Dar nu i-a ajutat nimica. Au dus-o de aici la mănăstirea din Gura Văii, unde s'au întâmplat aceleași mirozenii, până ce starețul Ioniță Ieremia a trimis-o acasă.

Ce zic doctorii și învățații.

De atunci sute de doctori și învățați din Cernăuți vin în comuna Talpa și stau încruciși de cele ce aud și văd. Unii spun una, alții alta. Dar care este pricina, n-o știe nimenea.

Ce zice biserica noastră despre astfel de întâmplări.

Înainte cu vreo 18 ani a apărut la Blaj, din peana Înaltpreasfințitului Mitropolit Dr.

Vasile Suci, peatunci profesor la Academia teologică din Blaj, cartea: „Hipnotism și Spiritism“. În această carte aflăm descrise sute de astfel de întâmplări din lumea întreagă. Înaltpreasfinția Sa le numește „fenomene spiritistice“. Astfel de fenomene (arătări) de fapt au fost, sunt și vor fi neconținut și nu se pot tălmăci decât prin puterea diavolului. Așadar poporul din Bucovina, care aleargă să vadă pe îndrăcita din Talpa, are toată dreptatea să spună că acolo lucră puterea nevăzută a diavolului. Rămâne numai, ca oamenii de știință să dovedească, cumcă aceste fenomene sau întâmplat de fapt și atunci vom putea să ne dăm și noi părerea. Până atunci să vedem ce se va mai întâmpla.

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dănași „Unirea Poporului“, foale veche și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

M. Sa Regina la Mărăști. În ziua întâie de Paști Maiestatea Sa Regina Maria a vizitat satul Mărăști, unde s'au dat marile lupte din 1917. Maiestatea Sa a vizitat câmpul de luptă și a depus cununi de flori pe mormintele eroilor.

Zece mii de lei pentru cea mai bună descriere a vieții Părintelui Vasile Lucaclu. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român (Astra) din Sibiu făgăduiește 10 mii de lei celui ce va scrie cea mai bună descriere a vieții marelui naționalist, a Părintelui dela Șişești Dr. Vasile Lucaclu.

Explosia dela episcopia română unită din Oradea-Mare. În ziua de 13 Aprilie după amiază Achim Ioan șoferul (conducătorul automobilului) episcopiei, a dus o cană de benzină în camera sa, pentru a-și curăți hainele. Intrând mai târziu și vizitiul Teodor Oswald și-a aprins o țigaretă și a aruncat chibritul aprins pe podea, unde se vărsase niște benzină. Aceasta se aprinsă și înainte de a putea fi stânsă luă foc și benzina din cană, care a explodat cu o detunătură puternică. Speriați de detunătură cei doi servitori își perdură cumpătul și nu mai putură eși din camera, care toată luase foc. Bietul vizitiu Oswald a ars de tot, de nu a rămas din el numai cărbune, iară șoferul Achim a suferit arsuri mai puțin primejdioase. Episcopul Frențiu, care a auzit detunătura și a văzut cum iasă flacăra din cameră, a telefonat după pompieri și salvare (medici cari dau cel dintăiu ajutor celor ce se nefericesc), dară focul a fost stâns din bună vreme de cătră servitorime. Au ars toate mobilele ce au fost în cameră.

Mulțămită publică. Dl Victor Popoviciu, profesor liceal din Beiuș și administrator al bisericii noastre română-unită din Negru; a binevoit a ne împodobi altarul bisericii noastre cu un chivot, sfeșnice și față de masă, precum și naia bisericii, cu 2 sfeșnice mari.

Obiectele amintite valorează 10.000 (zece mii) lei, care sumă a colectat-o dela Doamnele și Domnii din Beiuș.

Pentru aceasta faptă frumoasă, atât d-lui Victor Popoviciu, cât și doamnelor și domnilor, cari au binevoit a contribui la împodobirea bisericii noastre, precum și d-lui Ioan Bușița profesor liceal din Beiuș, pentru pictarea gratis a icoanelor de pe chivot, pe aceasta cale le aducem cea mai adâncă mulțămită. — Negru, la 20 Aprilie 1925. Ioan Hirsu ctitor I. bisericesc.

Vară rece? Învățații americani profesesc pentru anul acesta și cel venitor o vară rece asemenea celei din 1916.

Om bătrân, e păcat să te apuce trasul clopotului în pat.

— Văleo Mitule, da nu pot. Stai și tu acasă. Stai numai astăzi.

— Ei, mă gândeam eu de mult că tu ai să-ți perzi mințile. Să mă indemni tu, muere cu'n picior în groapă, să nu merg la sfânta biserică!

Și moșul se duce încet pe drum, spre biserică din deal.

Cât ce-a închis ușa, baba sare sprintenă din păcel și iute se gata de biserică. Și până se primenește, până își aduce calapărul din grădină, vorbește mereu, cu ciudă: »Vai păgânul! Ce să mai știu face cu el? Azi iar nu dă pe acasă. Azi iar nu vine la prânz. Azi iar se îmbată. Își face cruce când deschide porțița, zice un »Doamne ajută« și pornește și ea la biserică.

N'a lipsit odată, în cești zece ani din urmă, iarna-vara. Ci Mitu-i mânca toate sărbătorile, că n' toată Dumineca și sărbătoarea se îmbată și nu mai vine acasă până seara târziu. Drumul până la biserică se gândește mereu la povara zilelor de praznic, dar când să pue piciorul pe cea dintăi treaptă de lemn, la biserică, zice cu glas tare: »Doamne iartă-ne, Sfântă Maică Precestă!« Și-și face o cruce largă.

Dumineca și în zile de praznic baba mănca singură; își poartă pașii grei prin casa pustie; mai iasă la poartă să stee de vorbă c'o vecină.

Dar ziua e grozav de lungă. Și ea, într'o Duminecă, îmbătrânește c'un an. De cu vreme se pune la geam, și caută pe uliță în jos. De câte ori vede, prin negura însărării, vr'un om, că vine clătănându-se își zice: »Iacătă-!«. Ci moșneagul vine totdeauna tare târziu.

În zilele lucrătoare nu gustă băutura, dar în zilele de praznic îndată după liturghie se înfundă în crăsmă și bea rachiu stând de povești cu oamenii.

Când vine abia găsește clanța. Și când trece pragul, bătrâna oștează ușurată! În sfârșit s'a isprăvit chinul care o muncește de Sâmbătă seara.

— Doamne, măi Mitule, îi zice, punându-i bucatele pe masă, de ce nu vii tu baremi să mănâci când iasă oamenii dela biserică. Apoi să să mergi la crăsmă. Moșneagul vorbește greoiu. I se incurcă limba.

— Astai o patimă tu muier. Las-o și tu, las-o incurcată. Babă o lasă și în curând încep să stătuiască ce vor lucra mâine, Luni. Și baba pe-o săptămână e liniștită.

(Din volumul »Popa Man«).

Ion Agârbiceanu.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetelor noastre plătesc abonament 150 lei pe an

Călătoria pe coperișul vagoanelor.

În Dumineca Paștilor a sosit în gara Buzău din vechiul regat trenul accelerat Nr. 602, de care era legat și un vagon regal. Pe coperișul vagonului acestuia un căferist a băgat de seamă niște soldați, cari păreau nemișcați. Cercetând a aflat șase soldați morți și pe unul în nesimțire. Nefericii soldați s'au suit pe coperișul vagonului și n-au băgat de seamă podul dela Buzău, ale cărui legături de fier au lovit în cap și i-au omorât pe cei șase soldați, iar pe al șaptelea l-au amețit de cap.

Și-au plătit îndrăzneala cu viața.

Doi domni și o domnișoară din București au mers în Sâmbăta Mare dimineața spre munții Bucegi plecând din Sinaia, ca să facă o excursiune, cu gândul de a dormi peste noapte în vârful Pitrelor Arse, la o înălțime de 2000 de metri. Zădarnic i-au sfătuit localnicii, că nu e de a face șagă cu munții, acuma în Aprilie. N-au ascultat. Ajunși cu mare năcaz în vârful așa de mult i-a umplut frigul încât unul dintre ei a murit, iară un domn și domnișoara au fost aproape morți. Acuma se află în spitalul din Sinaia sub îngrijirea medicilor.

Se reînființează mitropolia Basarabiei. În ziua de 21 Mai se va face investirea patriarhului României Dr. Elie Miron Cristea. Tot atunci episcopul Basarabiei va primi titlul de mitropolit, pe care l-a avut înainte cu o sută de ani. La instalarea mitropolitului Basarabiei vor merge la Chișinău membri sfântului sinod în frunte cu patriarhul.

Hoți scăpați din temniță. Hoți Tomescu și Munteanu au fugit din temnița din Târgoviște ajutați de păzitorii temniței. Hoții au eșit cu fiarele la mâini și la picioare, iară Munteanu a lăsat directorului temniței o scrisoare în care își bate joc de temniță și de paznici. Interesant e, că și unii dintre paznici au fugit, așa că poliția acum îi caută și pe unii și pe alții.

În noaptea de 23 Aprilie au scăpat din temnița din Piatra-Neamț patru hoți vestiți, judecați dela 3 la 8 ani temniță. Și aici e de vină părcălabul, care a dat voie în prezintă surorii alor doi hoți ca să intre la ei în cameră, cu toate că mai marii temnițelor nu lasă pe nimenea să poată intra la hoți. Se bănuște, că femeia le-a adus chei false și alte unelte cu cari au putut lucra peste noapte ca să poată scăpa. Locuitorii din jur sunt foarte îngroziți și se tem că iarăși se vor începe vechile hoții de pe valea Bistriței.

Oraș aprins de un copil de cinci ani. Orașul Rika din provincia Lublin din Polonia a ars cu totul, rămânând toți locuitorii pe drumuri. Focul s'a iscat din jucăria unui copil de cinci ani cu chibrituri.

A plouat în toată țara. Ploile dela Paști și dela Sângeorgiu, cari au fost îmbelșugate în țara întreagă, au fost adevărată binecuvântare pentru țară. Să nădăjduim că anul acesta va fi un an mănos și astfel va scădea și scumpetea.

O mamă se aruncă din tren după copil. Maria Deboeck din Bruxelles (Belgia) se inapoia din orașul Anvers cu trenul, împreună cu băiatul ei de 8 ani. Copilul era în picioare în vagon, răzimat de ușe. Deodată s'a deschis ușa și copilul a fost azvârlit din tren pe linie. Mama, ca nebună, s'a azvârlit după el.

Un călător a tras de semnalul de alarmă, trenul s'a oprit, lumea a dat fuga după mamă și după copil, cari zăceau pe șine. Sunt nădejdi să scape amândoi.

O nouă modă de a păstra nutrețul. Până acuma toată lumea uscă nutrețurile și astfel le păstra mai mulți ani. Un inginer din Ungaria K. Ereky a arătat că prin uscare nutrețul își pierde mult din nutremânt. S'a pus

deci și a măcinat lăptăna verde și a făcut din ea turte pe cari apoi le-a uscat. Aceasta a probat-o în 1917, iară după 7 ani turtele au fost bune și le-au mâncat vitele cu multă poftă. Gazetele ungurești spun că acest inginer va face anume mașini de măcinat și de uscat nutrețul.

Alegerea de senator din Ciuc. În ziua de 24 April s'a făcut alegerea de senator la Miercurea Ciucului. Ungurii spun că li-s'au furat urnele. Declarat ales a fost d. Florea, liberal.

Pedeapsă groaznică. Un hoț a intrat în grădina unui țăran din Girgenti (Sicilia, Italia) și a tăiat pomii țăranului. Proprietarul năcăjit l-a prins cu ajutorul servitorilor săi și i-a tăiat cu aceeaș săcure mâna stângă. Era să i-o taie și pe cea dreaptă dară hoțul a scăpat cu mare greu și a fugit.

Poșta pazetei.

Ioan Suciu, Sibiu. — Am primit prin d. Ioan Bărbat din Blaj 90 Lei abonament pe 1924. Vă rugăm și abonamentul pe 1925.

Nicolae Ciatloș Ciomandru. Am primit Lei. 210. Sunteți achitați până 31 Decembrie 1925.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Concurs.

Parohia greco-catolică română din Petroșani jud. Hunedoara — publică concurs la postul de cantor. — Cererile sunt a se înainta la adresa oficiului parohial până la 31 Mai 1925. — Reflectanții vor anexa la cerere și atestatul de serviciu eliberat de oficiul parohial respectiv. — Condițiile de angajare avantajoase.

Petroșeni la 26 Aprilie 1925.

(48) 1-3

Oficiul parohial.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru furnizarea alor 350 metri cubici lemne de foc de fag, calitatea întâiu, pe seama liceului din Gherla, se publică concurs; ofertele în plic închis se vor înainta cel mai târziu până la 17 Maiu când se va ține licitația. Lemnele furnizate se plătesc cu bani gata imediat la primire.

(46) 1-1

Direcțiunea Liceului.

Primăria Comunei Bălcaciu.

Nr. 256-1925.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 18 Iunie 1925, ora 11 se va ține

licitație publică

la primăria comunei Bălcaciu pentru esarândarea crîșmei comunale pe timp de 3 (trei) ani dela 1 Ianuarie 1926 până la 31 Decembrie 1928. — Prețul de strigare 2000 Lei anual. Vădiu 10 %. Licităția se va ține în conf. cu legea contab. publice (art. 72-83). Licităția se va face prin strigări. Supra oferte nu se primesc. Adjudecarea se va face la ora 12. Condițiunile mai detaliate se pot vedea la primăria comună Bălcaciu.

Bălcaciu, la 15 Aprilie 1925.

Gross m. p.
notar.

(47) 1-1

Gligor m. p.
primar.

Pentru economi

Prăvălia noastră a primit de curând un mare transport de marfă nouă, proaspătă din celea mai bune fabrici:

Fere de plug, Capete de plug, Arșauă, Lopeți, Sape, Furoi de fier, Greble de grădină, Rafuri, Cercuri de buți, Sârmă împletită, Sârmă spinosă, Țement Ghips, Trestie de ștuatură

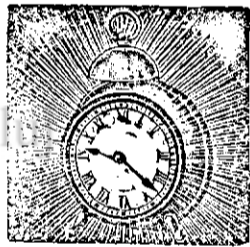
Și tot felul de unelte pentru economie cu prețuri scăzute se pot cumpăra mai bine decât oriunde la

[34] 6-7

Henrich et Comp, prăvălie de fier
B L A J, Strada Regina Maria
TELEFON: Nr. 14.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de perete. Face și reparațiuni de orice fel. Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 9-7

Pânzeturi pentru costume naționale, sârmă, arniciuri și lână, mare asortiment la magazinul

Ștefan Nyergeș, Blaj

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuri, crepoane, eporgiuri,
□ zefiruri și altele. □

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbătorii

□ Fructe sudice. □

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

(3) 32-52